

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۲۶ فیروزی ۲۰۲۳

یونس نگاه

بلای آگاهی

آگاهی شبیه ویروس است و نظم زندگی را به هم می‌زند. جنگ محصول آگاهی است، نفرت محصول آگاهی است، تفرقه و تبعیض نیز نتیجه آگاهی است.

آدم چون فرصت و ظرفیت محدود برای شناخت دارد، آگاهی همیشه و بدون استثناء ذهن را پانگدار (کج) می‌کند. آدم آگاه ذهنش به طور نسبی، بر جنبه‌ای از واقعیت روشن می‌شود و در عوض خیلی جنبه‌های دیگر برایش تاریک می‌ماند. این تاریک‌روشن‌ها باعث جبهه‌گیری، قضاوت و در نتیجه جنگ و نفرت می‌شود.

انسانی که آگاهی مذهبی می‌یابد، کور می‌شود. آدمی که آگاهی قومی می‌یابد، کور می‌شود و حتی آدمی که آگاهی سیاسی می‌یابد، کور می‌شود. اینان کور می‌شوند، چون به نتیجه می‌رسند، جست و جو برای‌شان پایان می‌یابد، پروسه درک متوقف می‌شود و شک‌کردن در کارشان جای ندارد. آدمی که آگاهی قومی، مذهبی و سیاسی دارد صاحب جبهه است و مأموریتی در یک میدان سیاه و سفید دارد. یکسو که او ایستاده سفید و روشن، و سوی دیگر که غیر او ایستاده، سیاه و تاریک است. او در برابر تاریکی می‌جنگد.

آگاهی قومی مریضی است. آگاهی مذهبی دیوانگی است، و آگاهی سیاسی جنون است. به همین دلیل هرچه مردم احساس کنند که به قوم خود آگاه شده‌اند جاهل‌تر و خطرناک‌تر می‌شوند و هرچه بیشتر تصور کنند به دین درست دست‌یافته‌اند خونخوارتر و قاتل‌تر می‌شوند، و هرچه بیشتر به جزوهای سیاسی خود ایمان بیاورند بی‌رحم‌تر می‌گردند. هر قدر احساس کنید هزاره، پشتون، تاجیک، ازبیک، شیعه، سنی، مسلمان یا لائیک خاص اید به همان اندازه خطرناک می‌شوید.

زندگی و طبیعت در آگاهی فردی انسان نمی‌گنجد. از همین رو هر تصور کامل از درک حقیقت، توهم است. مدارا از شک آغاز می‌شود. شک به حقانیت کامل قوم، زبان، مذهب، عقیده و باور سیاسی خود. تعامل محصول شک است. با

شک به کمال خود و قوم و ملت و زبان و مذهب خود می‌توانیم از سر خر خشونت پائین بیاییم و دیگران را لمس کنیم،
با دیگران بنشینیم، از دیگران بشنویم و مرز خود و دیگری را کمرنگ کنیم.
همدیگرپذیری با اعتراف به نقص آگاهی آغاز می‌شود.